

Дорога Громадо, дорогі Союзянки

86-ий відділ СУА, ім. Олени Теліги в Ньюарку, Нью Джерзі, влаштовує Літературний Вечір знаної української поетеси - Анни Душак, на який щиро всіх запрошує.

Вечір відбудеться 20-ого березня 2010 року у церковній залі Св. Івана Хрестителя в Ньюарку, Нью Джерзі.

Анна Душак, заслужена поетеса, член національної спілки письменників України, авторка 10-ох віршованих збірок, нагороджена орденом «Жінка III тисячоліття» знана і улюблена багатьма людьми. Її двері завжди відчинені навстіж для відвідувачів, які зустрівши її мимоволі стають її друзями.

Це жінка «крилатої душі». Прикута хворобою до ліжка вже ось 34 роки, вона не перестає творити. Її твори привернули увагу композиторів. Більше ніж 100 її віршів покладено на музику і стали популярними піснями по Україні, Канаді, Австралії, Італії та і по інших країнах. Деякі з її віршів перекладені на англійську і італійську мови.

Аня не скінчила середньої школи, бо захворіла на 16-ому році свого життя і через неухвагу лікарів стала калікою, була позбавлена можливості вчитися далі. Але Аня, самоук! Вона багато читала і читає, пише вірші, прози, цікавиться навколишнім світом. Вона своєю «крилатою душею» літає по цілому світі, думками ходить по своїй улюбленій Буковині, по цілій Україні.

Вона любить всіх людей, навіть тих, які зробили її калікою. Але ось що пише в останніх куплетах свого вірша під назвою «Моїм цілителям»

*Прощу і юність, й молодість мою,
Моїх дітей, які не народились,
І мрії всі, що так і не здійснились
Весну, що не розвеснилася в маю.*

*Прощу усе- що змовкла пісня рання,
Усе моє скалічене життя,
Тільки б одне, одне було знаття,
Що помилка оця у вас,-остання!*

Анна Душак народилася 15-ого жовтня 1959 року. У селі Тисовець, Сторожинецького району, Чернівецької обл. на Буковині. Надзвичайно любить

свій край і багато віршів присвятила, власне, природі, а особливо любить свою Буковину. Ось уривок із її вірша- Буковино

*Буковино, Буковино, мій зелений краю
Я, кохана моя земле, тебе оспіваю
Простим словом, але щирим, чистим, як джерела,
Буковино моя родна, сумна і весела.*

*Твоє небо барвінкове - високе, високе,
Ліси буйні віковії, стрімкії потоки,
Твої луки і діброви, поля й крутосхили,
І стежки поміж житами, що в світи водили.*

Про Аню можна говорити в безкінечність. Ця людина надихає своїм оптимізмом і говорить- «Не дивіться на мене як на каліку. Я насамперед є ЛЮДИНА. Сонце світить, як для вас так і для мене.»

То ж Аню, нехай ще довго сонце розкидає своє щедере проміння і нехай сиплеться воно у твоє вікно, яке стало твоїм світом.

Наталка Буняк

Голова 86-ого відділу СУА